

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Tizenhetedik szám

A második jaj – negyedik rész

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 és 637

A „kulcs”, amely megnyitja a mélység kútját, Ninive csatája, amely 627-ben teljesedett be, öt évvel azelőtt, hogy Mohamed 632-ben meghalt. Öt évvel később, 637-ben a muszlim erők elfoglalták Perzsia fővárosát, annak a két nagy szuperhatalomnak az egyikét, amelyek Ninive csatájában részt vettek. Ez az esemény drámaian eltolta a hatalmi egyensúlyt a Közel-Keleten. A 627-es ninivei csata felőrölte a Perzsa Birodalom erejét, és tíz évvel később a Perzsa Birodalom véget ért.

Megaláztatás — 782

Mohammed 632-ben bekövetkezett halála után százötven évvel, a 782-es abbászida hadjárat során az abbászida sereg (a beszámolók szerint mintegy 95 000 fő) nagyszabású inváziót indított a Bizánci Birodalom kis-ázsiai (a mai Törökország területén fekvő) birtokai ellen. Előrenyomulásuk egészen Chrysopolisig jutott, közvetlenül a Boszporusz-szoros túloldalára Konstantinápolyval szemben — igen közel kerülve a bizánci fővároshoz. A bizánciak, Iréné császárnő vezetése alatt, súlyos vereséget szenvedtek. Ennek következtében a bizánciak kénytelenek voltak aláírni egy megalázó, három évre szóló fegyverszünetet, amelyben vállalták nagy összegű évi adó (mintegy 70 000–90 000 aranydínár) megfizetését, valamint selyemruhák és túsok átadását. Ez a hadjárat a 8. század folyamán az abbászidák egyik legnagyobb és legsikeresebb betörése volt a bizánci területekre. Szemléletesen megmutatta az Abbászida Kalifátus növekvő hatalmát és a Bizánci Birodalom folytatódó hanyatlását.

Öt hónap

A Jelenések könyvének kilencedik fejezetében az „öt hónap”, amely százötven évnek felel meg, kétszer kerül említésre: egyszer az ötödik versben, majd ismét a tizedik versben.

És megadatott nekik, hogy ne öljék meg őket, hanem hogy gyötressenek öt hónapig; és gyötrelmük olyan volt, mint a skorpió gyötrelme, amikor megmar egy embert. És azokban a napokban keresik majd az emberek a halált, de nem találják meg; és kívánnak meghalni, de a halál elfut előlük. És a sáskák alakja a harcra felkészített lovakéhoz volt hasonló; és fejükön mintegy aranyhoz hasonló koronák voltak, és arcuk olyan volt, mint az emberek arca. És hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és fogaik olyanok voltak, mint az oroszlánok fogai. És páncéljuk volt, mintegy vaspáncél; és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a harcba futó sok lovas szekér zúgása. És farkuk olyan volt, mint a skorpióké, és fullánkok voltak a farkukban; és hatalmuk abban állt, hogy öt hónapig ártsanak az embereknek. Jelenések 9:5–10.

A Jelenések könyve kilencedik fejezetének ötödik trombitájában két különálló, egyenként százötven éves prófétai időszak található. Az első Mohamed 632-ben bekövetkezett halálától Kelet-Róma császárnője, Iréne 782-ben történt megaláztatásáig tart. A kilencedik fejezet igen részletesen azonosítja az iszlám felemelkedését. A törzsek 606-ban történt egyesítésétől a ninivei csatáig 627-ben, Mohamed 632-ben bekövetkezett haláláig, majd Perzsia 637-ben történt vereségéig Isten prófétai Igéje gondosan nyomon követi az iszlám felemelkedését és hanyatlását. Arábia iszlámja az első százötven éves gyötrelemre vonatkozó próféciaiban szereplő hatalom. A törzsek Mohamed általi egyesítése 606-ban; majd a „kulcsfontosságú” ninivei csata 627-ben, amelyet Mohamednek Perzsia és Róma bukására vonatkozó, 628 körüli jóvendölése követett, majd halála 632-ben. Ezek az időpontok az események meghatározott sorrendjét képviselik az iszlám vonalában.

Százötven évvel azután, hogy Mohamed 632-ben meghalt, az iszlám hatalmi központja Arábiából Törökországba helyeződött át, miközben Kelet-Rómát egészen Konstantinápolyig szorította vissza. Az első jaj Arábia iszlámját jelképezte, a második jaj pedig Törökország iszlámját. Az első jajon belül mindkét százötven éves időprófécia az Arábia iszlámja és Törökország iszlámja közötti különbséget azonosítja, éppen úgy, ahogyan ugyanezen igazság megkülönböztetése az első és a második jaj között is megjelenik.

Az első százötven év Perzsia pusztulásával kezdődött, és azzal ért véget, hogy Róma Konstantinápoly falai közé szorult. A második százötven éves időszak Oszmánnak (más néven Ottomannak) Nikomédiánál aratott győzelmével kezdődött. Az oszmán győzelem Nikomédiánál a nikomédiai ostromra utal (a mai İzmit, Törökország), amely 1333 és 1337 között zajlott, amikor Orhán Gázi szultán (I. Oszmán, az Oszmán Bejlik alapítójának fia) ostrom alá vette a jelentős bizánci várost, Nikomédiát. A város több éven át ellenállt, de végül 1337-ben az éhínség és az utánpótlás hiánya miatt megadta magát. A bizánci helyőrség engedélyt kapott arra, hogy Konstantinápolyba távozzék. Nikomédia Kis-Ázsia (Anatólia) egyik utolsó jelentős bizánci erőssége volt. Eleste gyakorlatilag véget vetett a bizánci uralomnak Nyugat-Anatólia legnagyobb részén. Ez a győzelem lehetővé tette az oszmánok számára, hogy megszilárdítsák hatalmukat Bithüniában, és tovább terjeszkedjenek a Boszporusz felé. Jelentős lépcsőfok volt ez Konstantinápoly későbbi oszmán meghódítása felé (amelyre több mint egy évszázaddal később, 1453-ban került sor). Az ostromot gyakran azon kulcsfontosságú korai győzelmek egyikének tekintik, amelyek a kis oszmán bejliket felemelkedő regionális hatalommá alakították.

Amikor az első trombitán belüli második százötven éves időszak 1449. július 27-én véget ért, az utolsó Konstantin engedélyt kért az iszlám szultántól, hogy Kelet-Róma trónjára léphessen, s így ugyanazt a megaláztatást szenvedte el, mint Iréne császárnő a Jelenések kilencedik fejezetének két „öt hónapos” időszakából az első százötven év végén. „Iréne császárnő” megaláztatása, valamint „az utolsó Konstantin” megaláztatása előképe volt az oszmánok későbbi megaláztatásának, amikor a második jaj időpróféciájának lezárultakor a négy nagy európai hatalomtól kértek oltalmat Egyiptom fenyegetésével szemben.

A Pantheon

Az úttörők helyesen értették és tanították, hogy a Dániel nyolcadik fejezetének tizenegyedik versében szereplő kifejezés — „szent helyének helye levettetett” — Konstantin által teljesedett be.

Sőt, még a sereg Fejedelméig is felfuvalkodott, és általa elvételre került a mindennapi áldozat, és szentélyének helye lerontatott.

Az itt megnevezett „szentély” a római városban álló Pantheon-templom volt, és e templom „helye” Róma volt. Rómát Konstantin „letaszította”, amikor úgy döntött, hogy birodalma fővárosát Kr. u. 330-ban Konstantinápolyba helyezi át. A tizenegyedik vers a Jelenések tizenharmadik fejezetéhez kapcsolódik, a második vers pedig ugyanazokat az eseményeket azonosítja.

És a fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párdúchoz, és a lábai olyanok voltak, mint a medve lábai, és a szája olyan, mint az oroszlán szája; és a sárkány neki adta erejét, trónját és nagy hatalmát.

A sárkány a pogány Róma volt, és a pogány Róma 330-ban átadta hatalmi „székét” a római egyháznak, amikor a fővárost keletre helyezte át, így módon hatalmi vákuumot hagyva maga után, amelyet a pápai egyház készséggel kihasznált. Amikor a keleti Róma idővonalát 330-tól 1453-ig vezetjük, azt találjuk, hogy a keleti Rómára vonatkozó prófécia kezdetén Róma városát megaláztatta Konstantin Róma elutasítása. Ez a megaláztatás 782-ben, Irén császárnő idején, a győtrelem első százötven évének lezárulásakor megismétlődött. Mindkét megaláztatás Konstantin, az utolsó által ismétlődött meg.

Különös felemelkedések és bukások

A Jelenések könyve kilencedik fejezetének ötödik és hatodik trombitája a keleti Róma bukásának részleteit tárja elénk, miközben az iszlám felemelkedését és bukását is megörökíti. Az ihletett kijelentés arra tanít bennünket, hogy tanulmányozzuk a királyságok „felemelkedését és bukását” Dániel és a Jelenések könyvében. Ezek a királyságok saját, jellegzetes vonásokkal rendelkeznek, amelyek különös „felemelkedéseikhez és bukásaikhoz” kapcsolódnak. Júda bukását három Jeruzsálem elleni támadás idézte elő. A héberok Babilonba vitettek, és három rendelet alapján tértek vissza, amelyek elindították a 2300 évet, amely ahhoz vezetett, hogy a három angyal 1798-tól 1844-ig belépett a történelembe. Babilon egyetlen éjszaka alatt bukott el. Róma szétmállott, és e felbomlásán belül Róma két aspektusa vált nyilvánvalóvá: a nyugati és a keleti Róma. A Ptolemaioszi Birodalom és a Szeleukida Birodalom felemelkedése és bukása Dániel tizenegyedik fejezetének első harmadában a pápai Róma felemelkedésének és bukásának előképe. Ez a bizonyágtétel egyszerűen Nagy Sándor történetének és Görögország felbomlásának lezárása. Rómával ellentétben Görögország négy részre oszlott, amelyek végül kettővé lettek. Róma keletre és nyugatra oszlott, majd ezt követően a nyugati Róma prófétikusan három részre oszlott, Róma hármaskormányzatát jelképezve. Ami a keleti Rómát illeti, Konstantin három fiára osztotta fel királyságát. Nyilvánvaló, hogy a nyugati és a keleti Róma párhuzamos vonalak, amelyek a római egyházat és a római államot képviselik. E kettős felosztáson belül további hármaskormányzat található. Görögország négyről kettőre, Babilon egyetlen éjszaka alatt, Júda három támadás által. Az iszlámmal kapcsolatban a „felemelkedésük” „elengedésként” van ábrázolva, a „bukásuk” pedig „visszatartásként”.

Felemelkedésük Mohameddel kezdődött, és 1840. augusztus 11-én megfékeztek. Elbocsáttattak, és azonnal megfékeztek 9/11-kor. Nemrég, 2023. október 7-én ismét elbocsáttattak, és azóta Gázában megfékeztek. Az iszlám újra el lesz bocsátva, hogy jelezze a fenevad képmásának felállítását. Az iszlám prófétai történelmének azon vonala, amelyet a Jelenések könyvének kilencedik–tizenegyedik fejezete ábrázol, azonosítja a harmadik jaj iszlámjának prófétai történelmét. „A harmadik jaj iszlámjának prófétai történelme” a hetedik, valamint a harmadik angyal által is ábrázoltatik. A harmadik angyal 1844. október 22-én érkezett meg, amikor a hetedik angyal kürtölni kezdett. A harmadik angyal és a harmadik jaj 9/11-kor lépett be a prófétai történelembe. 9/11-től a vasárnapi törvényig az első és a második jaj prófétai történelme ismétlődött, és még most is ismétlődik.

Ninive csatájának „kulcsa” két hatalmat, Rómát és Perzsiát közvetlen és elválaszthatatlan kapcsolatba vonja az iszlámmal. Ninive minden más szentírási szakasznál világosabban azonosítja mind a nyugati, mind a keleti Róma fokozatos hanyatlását.

Heródes a sárkány jelképe; Rómát képviselte. A világ végén a sárkány az Egyesült Nemzetek Szervezete. A vasárnapi törvény idején a hatodik királyság elbukik, a hetedik elkezdődik, de a saját születésnapjükn a nyolcadik királyságnak adják királyságukat. A hetedik királyság éppen csak megszületett, és azonnal beleegyeznek, hogy egy órára Babilon paráznájának adja királyságát, amint azt előképezte Heródes ígérete, hogy királyságának akár felét is Salomének adja.

Éppen ott, ahol az Egyesült Államok elbukik, megszületik az Egyesült Nemzetek Szervezete, és megvalósul a hármass szövetség. Heródes a sárkány, Heródiás a pápaság, az Egyesült Államok pedig Salome. Heródes törvénytelen házassági szövetségben élt, mert testvérének feleségét vette el, és prófétai szinten vérfertőző kapcsolatban állt Saloméval, mert nyilvánvaló, hogy vágyakozott utána, miközben az táncolt. A sárkánynak kapcsolata van mind az anyával, mind a leánnyal. Ezt fontos meglátni, amikor felismerjük, hogy a nyugati és a keleti Róma egyaránt az egyházi mesterség és az állami mesterség megjelenítője. Róma, a bibliai prófécia negyedik országa, prófétai értelemben a pápaságot a trónra emelte, és ezzel előképe lett az Egyesült Államoknak, amely ismét a pápaságot fogja a trónra ültetni.

A nyugati Róma fokozatos hanyatlása 330-tól 476-ig az Egyesült Államok fokozatos hanyatlását jelképezi 1798-tól a vasárnapi törvényig. A „330” év és az „1798” év egyaránt olyan prófétikus útjelzők, amelyeket Dániel könyve „a rendelt időnek” vagy „a vég idejének” nevez. A 330-as év a nyugati és a keleti Róma kezdetét jelöli. Mindkettő végpontja a római vezető megaláztatása, miként Konstantin a kezdetkor megalázta Róma városát. A 476-os év egy olyan prófétikus időszak végét jelentette, amely azt mutatja be, miként bomlott fel Róma tekintélyes politikai szerkezete három lépésben. Egy időszak, amely azzal kezdődött, hogy a várost 330-ban elvetették, majd ezt egész politikai szerkezetük megaláztatása követte — dicsőséges köztársaságukat, amely az ókori Róma legfőbb dicsekvésének alapja volt, darabokra szedték —, és végül elérkezett 476, amikor többé nem uralkodott Róma felett olyan uralkodó, aki valóban római érvonalból származott volna. Rómának két vonala indul a 330-as évben, és az a szakasz, amelyben e két vonal bemutatásra kerül, két prófétikus, egyenként öt hónapos vonalat is magában foglal. A nyugati Róma vonala fokozatos megaláztatással kezdődik és azzal is végződik. A keleti Róma vonala

ugyancsak fokozatos megaláztatással kezdődik és azzal is ér véget 1449-ben, amikor az utolsó Konstantin engedélyt kért az uralkodásra.

Az egyik öt hónapos időszak az arab iszlám mint a prófécia fókuszának végét, valamint a török iszlám kezdetét jelöli 782-ben. Ezen a napon Irene császárnét megalázzák, összhangban Konstantin, az utolsó megaláztatásával a második öt hónapos prófécia végén. Két öt hónapos prófécia egyetlen, tizenöt versből álló elbeszélésen belül. Az egyik az arábiai iszlám történetét ábrázolja, a másik a török iszlámét. Mindkettő Kelet-Róma megaláztatásával zárul. Az egyik prófécia beteljesedésének lezárását egy asszony megaláztatása teljesítette be, a másikat pedig egy férfié. Sorról sorra az egyház és Kelet-Róma államának megaláztatását azonosítják. Mindkét megaláztatást az első jaj iszlámja idézi elő. Konstantin, az utolsó megaláztatása 1449-ben egy négyéves időszak kezdetét jelenti, amely 1453-ban ér véget, Konstantinápoly falainak leomlásával. 1449 megaláztatást jelképez, 1453-ban pedig a falak leomlanak, és egy királyság véget ér.

Mohamed halála

Az egyik öt hónapos időszak Mohamed halálával kezdődik, akit a tizenegyedik vers „a királyuknak” nevez, „aki uralkodott rajtuk”.

És királyuk volt fölöttük: a mélység angyala, akinek neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollyon.

A király felettük Mohammed volt, mert az első vers őt azonosítja, tehát nem valamely más iszlám alakról van szó; ő Mohammed, a király, és a király egy királyság, az iszlám pedig Mohammed királysága.

És megszólalt az ötödik angyal, és láttam, hogy egy csillag leesett az égből a földre; és adatott annak a mélység kútjának kulcsa. És megnyitotta a mélység kútját; és füst szállt fel a kútból, mint egy nagy kemence füstje; és a nap és a levegő elsötétedett a kút füstje miatt. És a füstből sáskák jöttek elő a földre; és adatott nekik hatalom, amint a föld skorpióinak is van hatalmuk. Jelenések 9:1–3.

Az első és második jajnak a harmadik jajon belüli megismétlődése párhuzamot alkot az első és második angyalnak a harmadik angyalon belüli megismétlődésével. Mohamednek, a királynak adatott a kulcs, hogy megnyissa a mélységet, és 9/11 azonosítja azt az időt, amikor a harmadik angyal felhatalmazást nyer. Krisztus mint a hatalmas angyal akkor szállt alá, amikor Bálám első csapása megérkezett a prófétai történelembe. Ezután megnyílt a mélység, és az iszlám ismét a világtörténelem tárgyává lett. Krisztus ezután visszavezette népét Jeremiás régi ösvényeire, és a harmadik jaj és a harmadik angyal üzenete elkezdett felhangzani. 2015-ben Trump bejelentette elnökjelölti indulási szándékát, ily módon felkavarva a globalista sárkányhatalmakat, és a mélység ekkor szabadjára bocsátotta az ateizmust, amely végül megölte Trumpot Sodoma és Egyiptom utcáin. A vasárnaptörvénynél a fenevad, amely a nyolcadik, és amely a hét közül való, feljön a mélységből. A száznegyvennégyezer megpecsételési idejének kezdete és vége egy mélységből való hatalom felemelkedését azonosítja.

A fenevad, amelyet láttál, volt, és nincs; és feljön a mélységből, és veszedelemre jut; és csodálkoznak a föld lakói, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe a világ alapítása óta, amikor meglátják a fenevadat, amely volt, és nincs, noha van. Jelenések 17:8.

Az iszlám az a kulcs, amely 9/11-kor megnyitotta a mélység fenekének kútját, és amely a vasárnapi törvény idején is megnyitja a mélység fenekének kútját. A pecsételések idejének közepette a globalizmus sárkány-fenevada is a mélység fenekének kútjából jött fel.

És amikor befejezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely a mélységből feljön, hadat indít ellenük, legyőzi őket, és megöli őket. Jelenések 11:7.

A kulcs, amely megnyitja a mélységből feljövő hatalom mindhárom útjelzőjét, Mohamednek, az iszlám királysága királyának adatott. A ninivei csata 627-ben két olyan hatalom közötti ütközetet jelképezett, amely mindkét harcoló fél erejét kimerítette, s ez lehetővé tette, hogy az iszlám gyorsan hatalomra emelkedjék. A kulcs 9/11-kor fordított el, és az iszlám felemelkedése megkezdődött, noha röviddel ezután visszatartott. A ninivei csata 9/11-ben nyert előképet, mert ott az iszlám felemelkedése akkor kezdődött, amikor a hatalmas angyal alászállt, hogy dicsőségével beragyogja a földet, és a csillag is lehullott az égből, amely hírnököt jelent. A ninivei csata a vég idején is előképezte, amikor elérkezik a vasárnaptörvény, és megkezdődik a sötét középkor második időszaka, amint az iszlám vallás füstje elsötétíti a napot.

Exeter

A vasárnapi törvényt előképezi, amikor az éjféli kiáltás üzenete megérkezett az exeteri tábori összejövetelre. Ekkor kezdődnek a fenevad képmása felállításának végső mozzanatai. A képmás kialakítása, illetve felállítása 2001. szeptember 11-én kezdődött, ám a korszak végén az éjféli kiáltás hirdetésének időszaka egyúttal annak a teljes időszaknak is fraktálja, amely a képmás kialakításából áll, és amely 2001. szeptember 11-én kezdődött. A kezdet a véget jelképezi. Az első jaj a harmadik jajt előképezi, miként az első angyal a harmadik angyalt. Ninive csatája a pecsételések idejének végén azonosítja Ninive csatáját a kezdeten. A vasárnapi törvénytől bekövetkező ninivei csata a 2001. szeptember 11-én kezdődött pecsételési idő végpontja, ugyanakkor az éjféli kiáltás hirdetése időszakának is a vége. Ennélfogva Ninive csatája előképezve van az éjféli kiáltás hirdetésének kezdetén, ami az Egyesült Államokban azonosítja a fenevad képmása kialakításának végső lépéseit, és a vasárnapi törvénytől megkezdődik a fenevad képmása kialakításának kezdete a világban. Ninive a kulcs, amely egybehangolja a különböző vonalakat, amelyek tökéletes beteljesedésüket a negyvenedik vers rejtett történelmében találják meg.

A következő cikkben tovább folytatjuk.